

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Septimu[m]: est verbum imitande co[m]me[n]datio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De gratiosa locutiōe Fo. XXXIX

q̄retur p̄platiōe. Cū aut̄ sic clamasset q̄ dā illic stantes. s. milites romani (fm Die rony) idioma hebraicū ignōrātes dixerūt Helia vocat iste.

Quintū est verbū me- morāde attractiōis: qz vitz volēs nos effi caater attrahere ad le ostendēs q̄ntū ha beret n̄re saluz desiderū dixit: Sitio. **Q**̄ desolatoriū fuit verbū illd̄ m̄ri sue z a/ lqs cū ea ex̄ntib. Ad litterā existimare po tes q̄ in rei f̄tate sitiebat: qz p̄pter n̄m̄iū laborē z sanguis effusione tor̄ desiccāt? z adustus erat: p̄pter qd̄ vltra modū sitie bat. Hec̄t̄ p̄pter illā sitim corpālē sedādā clamabat: sed p̄pter sitim sp̄iālē n̄re salu tis manifeste nobis p̄palandā. Augustin. Quid sitis dñe iesu: sitis tua salus mea: ci bus tu? redēptio mea. Et Bern. **O** bōe iesu coronā sp̄ineā sustines: de tuis vulne ribus taces: z p̄ sola siti clamas. Sitio. i. saluē hoiz desidero. Idē. Sitio qz r̄ps: nō doleo. **O** dñe qd̄ sitis: fide v̄iam: salu tē v̄iam: gaudiū vest̄: p̄ aiāz vestrarū q̄ mei p̄pis cruciat? me tenet: z si n̄ mei saluē v̄i m̄b̄emini. Hec̄ ille. Dicebat gif Sitio. i. saluē oim̄ d̄sidero: qz p̄ oibz mo rior: z p̄ oibz vitā meā offero. **O** q̄ grauis dolor tūc illi? aind̄ygebat cū videbat i/ numeros futuros q̄ a pctis ad p̄niam nū q̄ redirēt: q̄bus nec passiōis sue vitē? p̄f eoz duriciā esset in aliq̄ pfutura. Ut em̄ dicit̄ theol. g. **Z** passio ch̄i fuerit suffi/ ciatissima p̄ salute oim̄: tñ illi? effectū non p̄sequūtur illi q̄ pctā deponere nolūt. Au dite illi o pctōres. Adite: p̄ vobis cla mat amorosissimus iesus. Cur saxeā cor da nō rūpitis: Cur tāclementissimo dño nō p̄patim̄i: p̄ vobis dicit: Sitio: Et h̄ gūit verbo acceperūt illi maligni materiā eū vlcet? verādi: z dederūt ei sp̄giā p̄f porositatē de aceto multū imbibita: arun dim cū isopo herba amara circumstā et ligatā. Ecce q̄tis cena dabat dño. **O** nos m̄i qd̄ facim? q̄ delicias q̄rim? **O** q̄du rus est hic sermo p̄ carnalib. Bern. Non est cibus adeo arid? q̄ nō efficiat sapid?: si illi? aceti qd̄ dño p̄pinatū est p̄dimēto fuerit tēperat? **C**ōsideratio hui? aceti do mino p̄pinati debz in nobis causare tripli/ cē affectionem v̄irtutis. **P**rima est affe

ctio sc̄rē et p̄te p̄passiōis: qz vitz talis p̄o nobis pati voluit de?: iō sibi p̄pati debē? illā amaritudinē n̄ris p̄tis imputantes. Amb. **E**t tibi amaritudo pctōz meoz p̄ q̄ tollēda tanta fuit amaritudo passiōis ch̄i necessaria. **S**ecda est affectio p̄p̄te macerandiōis delicioza cibaria ab d̄o r̄do: qz sic d̄t Bern. **N**ō est cibus adeo arid? zc̄. **T**ertia est affectio necessarie correctiō/ nis. s. vite n̄re: qz q̄ negligūt correctiōz et p̄p̄iā salutē: p̄seuerātes i vicijs suis: ch̄o n̄raz salutē iūcti aceti p̄pinat cū calamo .i. cū volūtate sua: deuotiōe z sc̄ritate va/ cua: vana et inutil.

Sextū est verbū ma- gnificāde p̄sumatiōis: qñ vitz accepto ace ro d̄t: **C**ōsummatū est. vbi p̄siderāda est triplex p̄sumatio. **P**rima est p̄sumatio amoris siue charitatis: quā plēnissime oñ dit ch̄is in ope redēptiōis h̄uane. **S**ecū cūda est p̄sumatio doloris. s. ois gn̄is pe/ naz q̄bus circūdatū v̄t totū ch̄i corpus. **T**ertia ē p̄sumatio v̄itātis. s. ipletōis oiz p̄phetiaz. Dicit̄ **C**ōsummatū est. **C**ō summatū est inq̄ euidentissimū signū amor̄ mei ad humanū gen?: p̄sumat? est ois la bor: quē suscipe venerā: p̄sumate sunt oēs p̄phete q̄ de mea passiōe loq̄bant. Et h̄ totū p̄ri meo offero p̄ redēptiōe gn̄is hu/ mani. Et aduerte q̄ hec p̄sumatio nō fu/ it sine notabili angustia. **N**ō dubiū q̄ n̄ mi rabilē dolorē habuerit ch̄us p̄sumando om̄ia p̄p̄ssa. In hoc h̄em? documētū q̄ in fine cuiuslibz opis partē h̄ntis: pura o/ ratōis: psalmodie: diuini officij: aut pegri natōis: d̄m? facere sūmā l̄epilogū: z sic i sūmā torū offerre deo. **U**n officij eccl̄ia/ sticū sp̄ in collecta zcludit: q̄ iō collecta d̄t qz in ea tota v̄is officij q̄st̄ in sūmā colle/ cta est. **B**reuit̄ q̄ in sūmā collige d̄s pas/ sionis articlos z p̄ ea gr̄as age deo p̄ri et ch̄o saluatori d̄i. **C**ōsummatū est. vel alit̄ vt deuotio ministrabit. **A**ug. **F**er̄ q̄ p̄r dicere cū iesu **C**ōsummatū est. **N**ō em̄ va tur denari? diuini? incipiētib: sed finētib: et corona nō currētib: sed pueniētib: **I**n/ choa p̄niam et p̄sumat.

Septimū est verbū imi- tādē p̄mendatiōis: qñ. s. dñs iesus p̄p̄o/

Ber. de passione dñi De mira

plians morti oculos languescetes depmēs
et declinās caput versus matrē: oculosq; in
celū dirigēs vt q; mō moriēdi oñderet q;
nā ex obediētia piis moriebat: pcludēs
vltimū verbū spm pti pmedaui di. Paſ
in man⁹ tuas. i. in p̄tatem tuā pmedo sp̄i
ritū meū. Hoc fecit nō q; indigeret: s; vt
nos instrueret. In oi em̄ necessitate z ma
xime in mortis articulo diuinū auxiliū de
bemus inuocare z spūs n̄fos sibi cōmēda
re. Sic itaq; clamās dñs in cōgnato capite
tradidit spm: nō coactus sed qñ voluit.
Ubi Chy. Per hoc q; moriēs vocē emi
sit magna: aptissime se vix deū oñdit: qm̄
hoies cū moriunt vix tenuē vocē emitte
re p̄nt. Hilari⁹. Vel spm cū clamore ma
gne vocis emisit volēs nō se oia p̄ctā por
tare. Hec ille. Morandū aut q; eadē die
.s. feria. vi. et eadē hora q; p̄mus adā pecc
cauit: sc̄ds expirauit. P̄m⁹ em̄ post me
ridiē peccauit: q; mox vt peccauit audiuit
vocē dñi decambulātis ad aurā post meri
diē. Et sicut post meridie sc̄ds adā expirat
uit. s. hora nona ab ortu solis clamādo vix
voce magna: vt dicitur ē: In man⁹ tuas zc
Centurio aut vidēs q; sic clamās expirat
ser: videns etiā signa q; fiebāt: de q;bus di
cemus in articulo sequenti: Dixit: Vere fili⁹
dei erat iste. Et sicut q; erāt cū centurioe cu
stodiētes iesum vidētes timuerūt valde
glificātes deū z dicētes: Vere hic hō iu
stus erat. Et multi q; aderāt ad spectacu
lum reuertebant p̄cutiētes pectora sua: q;
de sp̄i fuerant a p̄ncipib; z seniorib;. fm̄
Chy. Centurio nō solū cōfessor fuit: sed
etiā p̄firmatus in fide in artēriū suscepit.
Hec ille. Et nota q; cēturio gentilis p̄ite
batū ch̄m. Iudei p̄o cognoscētes scri
pturas ipm negabāt: sic et mō simplices lit
teras ignorātes fidē tenēt: clerici p̄o ple
rūq; negāt. Nā vsi lingua p̄iteant: factis
tū mult. negāt. Dicitur itaq; de v̄bis sa
ctissimis q; dñs iesus in cruce p̄tulit z quō
clamās in cruce expirauit: Hec itaq; p̄si
derate anie deuote. Hec in corde gustate
qm̄ p̄ vestra salute facta sūt hec oia. Hoc
igit sentite in vobis qd̄ et in ch̄o iesu.

Sextima est p̄sideratio miraculo
se trāsmutatiōis: Ubi vix p̄si
derāda sunt mirabilia q; facta sunt
in morte dñi: Ubi sunt p̄cipue septe admi

rationes contemplande
Prima est admiratio denigratiue ob
scurationis.
Secunda est admiratio separatiue d̄stru
ptionis.
Tertia est admiratio cōturbatiue cō
mōtionis.
Quarta est admiratio cōpunctiue sc̄si
sionis.
Quinta est admiratio declaratiue ap
p̄tionis.
Sexta est admiratio sanctificatiue ef
fusionis.
Septima est admiratio honorificatiue
intumulationis.

Prima ē admiratō de
nigratiue obscuratiōis: quia ch̄o exiit in
cruce sol obscuratus est et tenebre facte sūt
sup vniuersaz terrā ab hora sexta vsq; ad
horam nonā. Hierony. hoc dicit factū su
isse p̄ retractiōez radioz solis virtute di
uina. D. gen. aut: p̄ interpositiōez nubūz
densaz. Sed in hoc magis credendū est
Dionysio ariopagite q; dicit i eſsa ad pol
licarpū: hoc fuisse p̄ interpositiōē lune inf
solem z terrā. Et ibidē d̄t: q; ipse hoc vidit
tūc exiēs in egypto vbi est serenitas aeris
q; rarissime ibi sūt nubes et pluuie: p̄ter
qd̄ potuit ibi talia p̄pendere: Vidit igit
vt dicit: lunā ab oriēte ascendente versus
meridiē z supponentē se soli. Hiero. aut z
D. i. ge. nō loquūtur asserēdo: sed q; sic po
tuit fieri. Ubi illa eclipsis fuit multiplicat
miraculoſa. Cum ex parte t̄pis qz nō erat
tūc t̄ps iuuenēs ad talē interpositiōez cur
esset luna gndecima: p̄ter qd̄ sicut habet
in histoia scholastica. P̄hi q; erāt athenis
nō potētes cām naturalē talē eclipsis inue
nire: ad hoc adducti sunt vt dicerēt. Aut
deus nature patit: aut tota mūdi machi
na dissoluit. Tū ex parte ipsi⁹ lune ecl
psantis: q; p̄mo obscurauit partē oriētālē
solis: z itez vltimo ab ea recessit. nō sic ac
fit in eclipsi naturali. Itē lūa fuit qñ imo
bilis sub sole p̄ tres horas. In naturali at
eclipsi p̄tinue mouet sub sole. Itē qz trās
acta eclipsi luna rediit ad orientē. Tū ex
parte loci: q; fuit vniuersal sup oēm terrā:
s; aliq; velint hoc intelligi: q; t̄m fuit super
vniuersam terrā iudee. Ubi ex dictis d̄io